

РЕШЕНИЕ

№ 2326

гр. София, 08.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 29.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **11172** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.С чл.89 и сл. от ЗДСл.

Образувано е по жалба на К. Д. М. от [населено място] срещу Заповед № РД-09-933/13.10.2021 година на Управител на НЗОК, с която последният наложил дисциплинарно наказание "Забележка" на държавния служител-К. Д. М. – Началник отдел "Договаряне на медицински изделия и диетични храни" в Дирекция "Лекарствени продукти, медицински изделия, диетични храни и помощни средства".

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че при издаването и са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон, като в заповедта няма описание на нарушението, мястото на неговото извършване, обстоятелствата, при които е извършено и правното основание за налагане на дисциплинарното наказание. Посочва се още, че оспорващият не е уведомен за започналото срещу него дисциплинарно производство, като същият е разбрал за това едва на дата 13.10.2021 година, когато му е връчена Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Посочва се още, че оспорващият многократно е уведомявал по-горестоящия орган за допуснатите нарушения на служебната дисциплина от страна на служителя И. Б., както устно, така и писмено. Посочва се още, че при издаване на Заповедта е нарушена нормата на чл.93,ал.1 от ЗДСл, като дисциплинарно-наказващият орган не е поискал писмено обяснение от служителя и не го и приел, нито пък има изслушване на държавния

служител, като не е изслушван и от Дисциплинарния съвет и Заповедта не отговаря на предвиденото в чл. 97 от ЗДСл съдържание. Иска се отмяна на заповедта и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият К. Д. М. редовно и своевременно призован, се явява и поддържа жалбата на заявените основания. Наред с това, жалбата му се поддържа от адвокат Г., редовно упълномощена, която заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването- Управител на НЗОК, редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Н., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да бъде намалено.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 734/16.08.2019 година на Управител на НЗОК оспорващият К. Д. М. е преназначен за държавен служител на длъжността- Началник отдел с ранг Втори младши в ЦУ на НЗОК, Специализирана администрация в Дирекция“ Лекарствени продукти, медицински изделия и диетични храни“, Отдел“ Договаряне на медицински изделия и диетични храни“, считано от 02.08.2019 година.

С Решение от 13 март 2020 година на НС е избран П. Н. С. за управител на НЗОК.

Със Заповед №РД-09-563/01.06.2020 година на Управител на НЗОК на основание чл.19, ал.7, т.2 от Закона за здравното осигуряване, чл.17, т.5 от Правилника за устройството и дейността на НЗОК, чл.95, ал.1 и ал.2 от ЗДСл е определен състав на Дисциплинарния съвет в НЗОК- Председател – Е. Ц. В.- Главен секретар на НЗОК, Заместник- председател- Р. М. Й.- Директор на Дирекция“ Човешки ресурси и административно обслужване“ и членове- С. К.- Немска– Директор на Дирекция“ Правна“, Г. Е. Н.- Директор на Дирекция “Информационни технологии и системи за здравноосигурителни плащания“, Г. С. А.- Директор на Дирекция “Бюджет и финансови параметри“, резервни членове-З. Й.-Ч.- главен юрисконсулт в Дирекция “Правна“, д-р Г. Й. А.-И.- Директор на Дирекция “Лечения в чужбина и координация на системите за социална сигурност“, протоколчик- Б. А. Н. – главен юрисконсулт в Дирекция“ Правна“, посочил Д. съвет да осъществява дейността си съгласно разпоредбите на чл.95, ал.4 и чл.96 от ЗДСл и определил правилата за работа на Дисциплинарния съвет.

Със Заповед № РД-09-570/15.06.2021 година на Управител на НЗОК е изменена Заповед № РД-09-563/01.06.2020 година, с която е определен състав на Дисциплинарния съвет в НЗОК в частта относно членовете, като е заличена С. К.- Немска- Директор на Дирекция“ Правна“ и на нейно място е назначена М. В. Луднева- В.- Директор на Дирекция“ Правна“ и посочил, че останалата част от изменената заповед остава непроменена.

Със Заповед №657/21.07.2021 година на Управител на НЗОК оспорващият К. Д. М. е преназначен на длъжността- Началник отдел в Специализирана администрация, Дирекция“ Лекарствени продукти, медицински изделия, диетични храни, помощни средства“ в Отдел “Договаряне на медицински изделия и диетични храни“ считано от 20.07.2021 година.

На 20.08.2021 година, оспорващият депозирал Докладна записка до Директор на

Дирекция“ ЛПМИДХПС“ относно уронване престижа на НЗОК и накърняване интересите на З. и договорните партньори в резултат на груби грешки и неизпълнение на преки служебни задължения по отношение на работния процес от И. Б.- главен експерт в отдел ДМИДХ.

На 23.08.2021 година до Управител на НЗОК Директор на Дирекция “ЛПМИДХПС“ депозирал Докладна записка относно Началник отдел “Договаряне на медицински изделия и диетични храни“, с която го информирал за получената Докладна записка от К. М. за допуснатите системни проблеми и немарливост при изпълнение на служебните задължения от служителя в отдела И. Б. и потвърдил написаното в Докладната

Със Заповед №РД-09-843/13.09.2021 година Управител на НЗОК свикал Дисциплинарния съвет, назначен със Заповед № РД-09-563/01.06.2020 година, изменена със Заповед № РД-09-570/15.06.2021 година, която да образува дисциплинарно дело за изясняване на фактите и обстоятелства във връзка с Докладна записка и приложения с вх. № 21-01-1802/23.08.2021 година от В. А.—Директор на Дирекция“ ЛПМИДХПС“, посочил заседанието да на Дисциплинарния съвет да бъде свикан на дата 15.09.2021 година от 14 часа.

На 15.09.2021 година Дисциплинарния съвет провел свое заседание и решил да се поискат писмени обяснения от И. Б. за изложените в Докладната записка на К. М. в Докладната му записка факти, да се изпрати Покана до нея за изслушването от Председателя на Дисциплинарния съвет на 21.09.2021 година от 10.часа.

На 21.09.2021 година, Д. съвет провел свое заседание, на което изслушал И. Б. по повод отразеното в Докладната записка и решил да се изискат писмени обяснения от К. М.- Началник Отдел“ ДМИДХ“ във връзка с реда и начина, по който е регламентирана дейността в Дирекцията и по- конкретно процесът по актуализиране на Списъка с медицински изделия в извънболничната помощ.

На 21.09.2021 година отново оспорващият депозирал Докладна записка до Директор на Дирекция “ЛПМИДХПС“ относно уронване престижа на НЗОК и накърняване интересите на З. и договорните партньори в резултат на груби грешки и неизпълнение на преки служебни задължения по отношение на работния процес от И. Б.- главен експерт в Отдел “ ДМИДХ“.

Във връзка с указанията на Дисциплинарния съвет, оспорващият депозирал писмено обяснение до Главен секретар на НЗОК във връзка с Искане за обяснение от 24.09.2021 година във връзка с процедура пред Дисциплинарния съвет на НЗОК по образувано дисциплинарно дело със Заповед № РД-09-843/13.09.2021 година на Управител на НЗОК, в което подробно посочил констатираните пропуски от страна на служителя Б..

На 29.09.2021 година, Д. съвет провел отново свое заседание, на което установил, че К. Д. М. в качеството си на Началник отдел „ДМИДХ“ не е положил дължимата грижа подчиненият му служител И. Б. да изпълни задълженията си и е извършил дисциплинарно нарушение по чл.89,ал.1, т.1 от ЗДСЛ и посочил, че е налице основание за търсене на дисциплинарна отговорност от служителя М..

На 06.10.2021 година до оспорващия е отправено Искане за обяснение със съдържание подробно посочено на лист 60 от делото и поискал на основание чл.93 от ЗДСл до 07.10.2021 година- 10 часа да представи писмени обяснение и в същия срок да се яви за изслушване пред Управител на НЗОК.

На 07.10.2021 година оспорващият депозирал своите писмени обяснения по

въпросите, които са му поставени в Искането за представяне на писмени обяснения.

Върху писмените обяснения има преразпределение от Управител на НЗОК на Е. В. – ДС.

На 07.10.2021 година във връзка с Докладна записка от 23.08.2021 година на В. А.- Директор на Дирекция“ Лекарствени продукти, медицински изделия, диетични храни и помощни средства“ и представени писмени обяснения от К. Д. М.- Началник на отдел “Договаряне на медицински изделия и диетични храни“ от 07.10.2021 година се проведе изслушване на служителя от органа по назначаване- П. С..

Резултатите от изслушването са обективирани в Констативен протокол, приложен на лист 58 от делото и подписан от оспорващия и от Главен секретар на НЗОК.

На 13.10.2021 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед № РД-09-933/13.10.2021 година, с която наложил дисциплинарно наказание на оспорващия „Забележка“.

Заповедта е връчена лично срещу подпис на оспорващия на дата 13.10.2021 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на дисциплинарното производство доказателства, заверено копие на личното служебно досие на оспорващия.

От показанията на свидетеля А. се установява какъв е механизмът на работа в отдела, който ръководи оспорващият, какви пропуски е имало във връзка с работата на лицето И. Б. и как е реагирал оспорващият при констатиране на тези пропуски.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд-София град намира предявената жалба срещу заповедта за налагане на дисциплинарно наказание за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149 от АПК. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но не по всички изложени в нея съображения.

Оспорената Заповед №РД-09-933/13.10.2021 година, с която Управител на НЗОК наложил на оспорващия К. Д. М. дисциплинарно наказание-„Забележка” е индивидуален административен акт по смисъла на чл. чл.21,ал.1 АПК,вр. с чл.154,ал.2,т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от орган по назначаването в предвидената от закона форма,съдържа ли реквизитите по чл.97,ал.1 ЗДСЛ, спазени ли са процесуално-правните и материално-правните разпоредби.

Доказателствата по делото сочат, че оспорената Заповед за налагане на дисциплинарно наказание“Забележка“ на оспорващия е издадена от орган по назначаването- Управител на НЗОК, на когото изрично нормата на чл.19,ал.7,т.11а. (нова - ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 01.07.2012 г.) от Закона за здравното осигуряване е предоставила правото да упражнява функциите на орган по назначаването по отношение на държавните служители. Това право е доразвито и залегнало в нормата на чл.17,ал.1,т.3 и 4 от ПРАВИЛНИКА ЗА УСТРОЙСТВОТО И ДЕЙНОСТТА НА НАЦИОНАЛНАТА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА, според които утвърждава длъжностното разписание и поименното разписание на длъжностите на ЦУ на НЗОК и на районните здравноосигурителни каси (РЗОК), сключва трудови договори, допълнителни споразумения и издава заповеди за възникване, изменение и прекратяване на трудови и служебни правоотношения, както и заповеди за налагане на дисциплинарни наказания по [Кодекса на труда](#) и [Закона за държавния служител](#);

Наред с това, между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства се установява, че лицето П. С. към датата на издаване на Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е заемал длъжността- Управител на НЗОК.

Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е издадена в писмена форма, но е с част от предвиденото в чл.97,ал.1 от ЗДСл съдържание - трите имена и длъжността на дисциплинарно наказващия орган, дата на издаването,трите имена и длъжността на наказвания държавен служител,описание на извършеното от него нарушение, обстоятелствата,при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават, видът и размерът на наказанието.

Посочените бланкетно нарушени норми на ЗДСЛ като словесно описание, не може да доведе до ясно посочени конкретни разпоредби и най- вече- посочване в какво се изразява нарушението. Това е тежък порок на заповедта, който винаги и безусловно води до отмяна на заповедта на това основание. Нещо повече дори, в самата заповед липсва посочване на кое основание от ЗДСЛ е наложено дисциплинарното наказание и най- вече в какво се изразяват дисциплинарните нарушения, които съгласно чл. 89,ал.2 от ЗДСЛ са - неизпълнение на служебните задължения, забава изпълнението на служебните задължения, неспазване кръга на служебните правомощия, нарушение на задълженията спрямо гражданите по [чл. 20](#), неспазване на правилата на [Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация](#). Посоченото само изброяване в заповедта на извършени нарушения, не може да доведе до ясно формулирани и посочени нарушения на служебната дисциплина, както и в какво се изразяват те. Това е още едно основание за отмяна на заповедта на процесуално основание.

При издаването на заповедта, органът по назначаването е нарушил процесуалноправните разпоредби на ЗДСЛ, което е довело и до нарушаване на материално правните.

Разпоредбата на чл.89,ал.1 от ЗДСЛ постановява, че за виновно неизпълнение на служебните задължения, държавният служител се наказва с предвидените в този закон наказания,като в алинея втора на същия текст са изчерпателно посочени видовете дисциплинарни нарушения.

Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията.

Легално определение на понятието„държавен служител“ е дадено в разпоредбата на чл.2,ал.1 от ЗДСЛ,според която държавен служител е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага орган на държавната власт при осъществяване на неговите правомощия. Държавни служители са и лицата, на които специален закон предоставя статут на държавен служител при спазване изискванията на този закон предоставя статут на държавен служител. Съгласно чл.6 от ЗДСЛ,държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в "Държавен вестник." Легална дефиниция на понятието „длъжност в администрацията“ е дадено в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията,според която „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за

Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От своя страна, ЗДСЛ не дава определение на понятието „държавна служба“. Такова определение няма и в действащото българско законодателство и то се извежда от теорията. Държавната служба е трайно изградена институция, осигуряваща постоянното и непрекъснато функциониране на държавния апарат за реализиране на държавни цели и задачи. Държавна служба съществува не само при държавните административни органи, но при другите органи, осъществяващи държавни функции. Държавната служба не е непосредствено свързана с производството на материални ценности, тя не е материално-производствена дейност,но тя може да бъде дейност по подготвяне на условията за осъществяване на материално производство.

Държавната служба е институция на държавата и има за основно предназначение да реализира държавната политика, държавните интереси, както и обществения интерес, представен в държавната политика.Функционирането на държавната служба е свързано с упражняването на държавна власт и при осъществяването ..й винаги се действа от името на държавата, и затова държавната служба е израз на държавно-властнически правомощия, и нейното нормално функциониране се гарантира от държавната власт, като при нужда за целите на изпълнение на задачите на държавната служба може да се прибегне и до държавна принуда.Държавната служба се осъществява на основата на правото-тя е правно регламентирана и представлява система от правни норми, общи и специални, които уреждат принципите и правилата на осъществяване на държавната служба, правата и задълженията на държавните служители,отговорността и зависимостта между функционирането на държавната служба в различните държавни органи и звена. Като обобщение може да се каже, че държавната служба е изградена с цел да се организира постоянното осъществяване на функциите на държавата. Държавната служба е правно регламентирана, свързана с упражняването на държавната власт, дейност за осигуряване на трайното и непрекъсваемо функциониране на държавния апарат. Тя е административно-правен институт. Понятието“ държавна служба“ е дефинирано и в Решение № 5/1993 на КС на РБ, който сочи“**че най-общо държавната служба е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи. За нея се предвижда и обикновено се получава възнаграждение. Това не е дейност, непосредствено свързана с производството на материални ценности. Този най-общ смисъл на понятието "държавна служба" обаче не изключва и особеностите, с които то се употребява в Конституцията и които то придобива в зависимост от конкретното си систематично място и от съответния правен институт, с който е пряко свързано.**“

Доказателствата по делото сочат, а и страните не спорят, че оспорваният е заемал длъжността- Началник отдел“ ДМИДХ“ в Дирекция “ЛПМИДХПС“ считано от 07.05.2019 година. Съгласно чл. 95.ал.1 от ЗДСЛ във всяка администрация се създава дисциплинарен съвет в състав от трима до седем редовни и двама резервни членове, които са държавни служители. Най-малко един от редовните членове на дисциплинарния съвет трябва да е с юридическо образование, освен в случаите, когато в администрацията няма държавен служител с такова образование. Д. съвет се назначава от органа по назначаването за срок три години. В заповедта за

назначаването се определят председателят и заместник-председателят, както и правилата за работа на съвета, а членовете на дисциплинарния съвет са несменяеми за времето на своя мандат, освен ако бъдат освободени от съвета по тяхно искане, бъдат дисциплинарно наказани или бъде прекратено служебното им правоотношение. Д. съвет разглежда дисциплинарните дела в състав от всички редовни членове на съвета. При отсъствие на редовен член, както и в случаите, когато срещу него е образувано дисциплинарно дело, органът по назначаването определя кой от резервните членове трябва да го замести.

Съгласно чл.95,ал.3 от ЗДСЛ,членовете на дисциплинарния съвет са несменяеми за времето на своя мандат, освен ако бъдат освободени от съвета по тяхно искане,бъдат дисциплинарно наказани или бъде прекратено служебното им правоотношение.

Настоящият съдебен състав намира доводът на процесуалния представител на оспорващия, че същият не се е запознал със заповедта за образуване на дисциплинарно производство от 13.09.2020 година за неоснователен. Това е така, защото на първо място, в хипотезата на налагане на дисциплинарно наказание“ Забележка“ не е задължително свикването на Дисциплинарен съвет, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 96,ал.1 от ЗДСЛ преди да наложи дисциплинарно наказание по **чл. 90, ал. 1, т. 4 и 5**/понижение в по- долен ранг за срок от 6 месеца да една година и уволнение/, дисциплинарно наказващият орган взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане.) Д. съвет изяснява фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, както и изслушва при необходимост обясненията на държавния служител и обсъжда представените от него доказателства. Д. съвет приема решения с мнозинство от две трети. Решението на дисциплинарния съвет съдържа становище относно наличието на основание за дисциплинарна отговорност, както и относно вида и размера на съответното на извършеното нарушение дисциплинарно наказание. В 7-дневен срок от приемането на решението дисциплинарният съвет го представя заедно с преписката по делото на дисциплинарно наказващия орган./ като в случаите на налагане на другите видове наказания извън посочените по- горе, свикването на дисциплинарен съвет не е задължително от страна на дисциплинарно- наказващия орган/ в това число и по отношение на наказанието „ Забележка“. Това обаче не означава,че дисциплинарно- наказващият орган не може да свика Дисциплинарния съвет и за другите видове наказания, посочени в нормата на чл.90 от ЗДСЛ- пред каквато хипотеза сме изправени- наложеното наказание е „Забележка“. Но веднъж избрал да ползва Дисциплинарен съвет,то органът по назначаването е длъжен да спази процедурата, регламентирана в ЗДСл и то по отношение на състава на Дисциплинарния съвет и взетите решения от него решения. На следващо място, самата Заповед за свикване на Дисциплинарния съвет е за изясняване на фактите и обстоятелствата във връзка с Докладна записка и приложение към нея от 23.08.2021 година от В. А.-Директор на Дирекция“ ЛПМИДХПС“, а не за конкретно извършено нарушение от страна на оспорващия. Но веднъж избрал да ползва Дисциплинарен съвет/ какъвто е процесният случай- в мотивите на Заповедта, органът по назначаването е възприел становището на Дисциплинарния съвет по отношение на оспорващия и за извършените от него нарушения на чл.89,ал.1 от ЗДСЛ, то органът по назначаването е следвало да спази процедурата визирана в ЗДСЛ, като Д. съвет след като е констатирал дисциплинарно нарушение от страна на оспорващия М. е следвало до докладва на Управителя на НЗОК за конкретно извършеното нарушение и той да разпорежи да се образува дисциплинарно дело срещу оспорващия и то за конкретно извършени нарушения на служебната дисциплина- хипотеза, която в

случая не е налице. Напротив органът по назначаването е приел, че следва да ползва Дисциплинарен съвет по отношение на извършените дисциплинарни нарушения от страна на оспорващия, но не е спазил процедурата както по отношение на образуване на дисциплинарно дело срещу оспорващия, така и по отношение правото му да бъде изслушан на заседанието на Дисциплинарния съвет и то по повод конкретно извършени нарушения на служебната дисциплина и да му осигури право да представя доказателства. Напротив – това, което а направил Д. съвет по отношение на оспорващия и то в хода на развитото се производство за изясняване на фактите и обстоятелствата, визирани в Докладната записка от 23.08.2021 година от страна на В. А.- Директор на Дирекция “ЛПМИДХПС“ е да го изслуша и то по повод депозираната от него Докладна записка във връзка с извършените нарушения на служебните задължения от страна на служителя И. Б., а не срещу конкретни негови нарушения на служебната дисциплина .Целта на Дисциплинарния съвет е да извърши дисциплинарно разследване и да предложи на компетентния дисциплинарно-наказващ орган да наложи дисциплинарно наказание, а преценка за налагане се взема от самия дисциплинарно- наказващ орган.Д. съвет без да е бил свикан и без да е образувал дисциплинарно дело срещу оспорващия не е изяснил фактите и обстоятелствата по извършване на нарушението и е приел решение с единодушие, че оспорващият е извършил нарушение на служебната дисциплина и следва да му се наложи дисциплинарно наказание- Забележка. Вярно е, че на Дисциплинарния съвет е дадено право да изслуша държавния служител и да му даде възможност да представи доказателства, но това е за конкретно извършено и ясно посочено нарушение на служебната дисциплина, а не за нарушения на друг държавен служител. Фактът, че Д. съвет е поканил оспорващия да бъде изслушан и да даде писмени обяснения за извършените от страна на служителя Б. дисциплинарни нарушения и да опише подробно как е организиран цялостният процес на актуализиране на Списъка с медицински изделия, които НЗОК заплаща в условията на извънболничната медицинска помощ, в Отдел“ Договаряне на медицински изделия и диетични храни“, на кого е възложен процесът по актуализация на Списък с медицински изделия, които НЗОК заплаща в условията на извънболничната медицинска помощ и публикуването на актуализационните файлове за аптечните софтуери за периода от 30.06.2021 година до настоящия момент, да се посочат имената длъжностите на служителите, които участват в процеса както и актът, с който е извършено възлагането в писмен вид/ с длъжностна характеристика, заповед, по електронен път или друг или в устен порядък, кой осъществява контрола в Дирекцията за правилното и в срок изпълнение на възложената задача по актуализиране на Списъка с медицински изделия, които НЗОК заплаща в условията на извънболничната медицинска помощ и по какъв начин се осъществява този контрол, съществуват ли инструкции, указания и вътрешни правила на Дирекция “ЛПМИДХПС“, които подробно регламентират дейността на Отдел“ ДМИДХ“ и взаимодействие на отдела с други дирекции в ЦУ на НЗОК, пряко ангажиране в процеса и по актуализации на Списъка с медицински изделия, които НЗОК заплаща в условията на извънболничната медицинска помощ- да бъдат посочени, по какъв начин/ не може да доведе до извод, че Д. съвет го е изслушал по повод конкретно извършено от него нарушение на служебната дисциплина и му е дал възможност да организира защитата си. Нещо повече дори- след като Д. съвет е констатирал, че оспорващият е извършил твърдяното дисциплинарно нарушение и е предложил да му бъде наложено дисциплинарно наказание, самият дисциплинарно- наказващ орган вместо да разпорежи образуване срещу него на дисциплинарно дело/ след като нарушението е констатирано от Дисциплинарния съвет, на дата 06.10.2021 година е отправил покана за даване на обяснения до

оспорващия и то отново не за конкретно извършени нарушения на служебната дисциплина и то от него, а дословно е преписал предходното искане за даване на обяснение и е поставил същите въпроси- лист 60 от делото и лист 62/ които са абсолютно идентични и по никакъв начин не се различават по съдържание. Наред с това обстоятелството, че оспорващият е присъствал на заседанието на Дисциплинарния съвет, дал е обяснение по повод извършеното не от него нарушение, а по повод самата организация на работа в отдела, който управлява, бил е изслушан на заседанието на този Дисциплинарен съвет, но не в качеството на нарушител, а в качеството на Началник на отдел, не може да доведе до извод, че изслушването е извършено в съответствие с нормите на ЗДСл.

Основателен е доводът на оспорващия, че при издаване на заповедта е допуснато нарушение на чл.93,ал.1 от ЗДСл- в посока неизслушването им от страна на дисциплинарно- наказващия орган.Съгласно сочената разпоредба на чл.93,ал.1 от ЗДСл,дисциплинарно- наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства.От така цитираната разпоредба ясно и недвусмислено е ,че законодателят е вменил в задължение на дисциплинарно- наказващия орган да изслуша държавния служител, а не друг орган- Дисциплинарен съвет, или пък комисия, назначена във връзка с извършвана проверка. В конкретния случай, оспорващият е бил поканен за изслушване от самия дисциплинарно– наказващ орган, проведено е изслушване и е съставен Констативен протокол от дата 07.10.2021 година, но е подписан не от дисциплинарно- наказващия орган, а от Председателя на Дисциплинарния съвет- Е. В. и от самия оспорващ, което води до извод, че не дисциплинарно- наказващият орган е изслушал служителя, а това е направено от друг орган, което е недопустимо. Наред с това, от този Констативен протокол не е ясно за какво е бил изслушан оспорващият. На следващо място, дисциплинарно- наказващият орган нито е поискал писмени обяснения, нито е изслушал оспорващия за конкретно извършените нарушения на служебната дисциплина. Напротив- и два пъти дадените писмени обяснения от страна на оспорващия са във връзка със самата организация на работа на отдела, който ръководи, а не за конкретно извършено нарушение на служебна дисциплина посочено в искането за представяне за писмени обяснения. За да има нарушение на нормата на чл.93,ал.1 от ЗДСл, то дисциплинарно- наказващият орган трябва да не е изслушал държавният служител или да не е приел писмените му обяснения/ като изслушването и приемането на писмените обяснения са поставени алтернативно- или едното или друго, но не и в кумулация и преценка на дисциплинарно- наказващия орган, като двата способа да избере/ като законодателят е използва съюзът“ или“, което означава алтернатива, а не „ и“,което означава кумулация. В случая ,липсва отбелязване върху самия Протокол за изслушване,че дисциплинарно- наказващият орган е приел писмените обяснения на оспорващия, дадени в хода на изслушването и то незнаяно за какво е изслушан. Няма и поскани конкретни писмени обяснения по повод конкретно извършено нарушение на служебната дисциплина от страна на оспорващия, нито пък има приемане на писмени обяснения от страна на дисциплинарно- наказващия орган, както няма предоставена възможност на оспорващия да представи доказателства, които да бъдат преценени от страна на дисциплинарно- наказващия орган. Това от своя страна е още едно основание за незаконосъобразност на заповедта. Нещо повече дори- в Заповедта липсва собствена преценка на дисциплинарно- наказващия орган за извършеното нарушение и нарушителя, а напротив в нея е посочено, че Д. съвет приема, че К. Д. М. в качеството си на Началник отдел ДМИДХ, който съгласно чл.5.1 от Длъжностната си характеристика има задължението да планира, организира,

ръководи и отговаря за дейността на служителите в ръководения от него отдел при дейностите по изпълнението на задълженията на НЗОК по Наредба № 7 от Закона за медицинските изделия, както и последващите актуализации и отразяването им в съответния регистър на И. в ЦУ на НЗОК за периода от 30.06.2021 година до 19.08.2021 година не е предприел необходимите мерки за организиране на работния процес по съставяне на Списъка с медицински изделия в извънболничната помощ, последващи актуализации на Списъка и отразяването им в съответните регистри на И. на ЦУ на НЗОК, по начин, който да осигури нормалното му протичане и неполагането на дължимата грижа при изпълнение на това задължение представлява нарушение на чл.89,ал.2,т.1 във връзка с т.5 от Длъжностната характеристика/ като не е посочена и правната разпоредба на нарушението и от кой нормативен акт и с поведението си служителят е допуснал да бъде уронен престижът на НЗОК.

Дисциплинарно- наказващият орган необосновано е приел, че оспорващият е извършил визирани в заповедта дисциплинарни нарушения, които изобщо не е ясно и в какво се изразяват. Наред с това налице е противоречие в самата заповед –един път се твърди, че не е изпълнил служебните си задължения, а втори път- че държавният служител е уронил престижа на НЗОК, без да са посочени конкретни правни разпоредби, от които и да е нормативен акт. Самата Заповед не съдържа и правно основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност на наказвания държавен служител, което сочи, че дисциплинарно- наказващият орган е ангажирал дисциплинарната отговорност на оспорващия М. без да изясни фактите и обстоятелствата по случая, настъпилите последици за държавната служба, формата на вината на оспорващия, обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното поведение на държавния служител. Нещо повече дори – твърдението на органа по назначаването, че оспорващият не е упражнил контрол по отношение на ръководения от него отдел, се опровергава от показанията на свидетеля А.- също служител в отдела, от чийто показания/ които настоящият съдебен състав намира за обективни и последователни / се установява , че след като е констатирал пропуски в работата на служител Б., оспорващият започнала преразпределение на нейната работа към други служители, отправял и е и писмени покани за подобряване на работата и, което пък сочи, че той е положил усилия да се справи с възникналия проблем в отдела му.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира ,че оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание не отговаря на условията за редовно действие на административните актове ,което предполага отмяната и.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна. В негова полза следва да се присъди адвокатско възнаграждение, но преди да бъде определен неговият размер, съдът следва да обсъди направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, депозирано в последното съдебно заседание от страна на процесуалния представител на ответника по оспорването.

От приложеното по делото пълномощно е видно, че оспорващият е представляван от един адвокат, като договореното адвокатско възнаграждение е размер на 1200 лева, платени в брой на дата 29.03.2022 година. Тъй като по силата на чл.143 АПК се присъжда възнаграждение само за един адвокат,то възнаграждението за един адвокат съгласно чл.8, ал.3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, минималното възнаграждение на един адвокат за дела За процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 500 лева. В конкретния случай, договореното възнаграждение на адвоката е доста

над този минимален размер - от 1200 лева и същото е прекомерно, и следва да бъде редуцирано по реда на чл.78,ал.5 от ГПК. Съгласно разпоредбата на чл.78,ал.5 ГПК/ приложима по силата на препаращата норма на чл.144 от АПК/ ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. В съответствие с разпоредбата на чл.36,ал.2 от Закона за адвокатурата, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента,като размерът трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в Наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. В нормата на чл.78,ал.5 от ГПК/ приложима по силата на препаращата норма на чл.144 АПК е предоставено право на съда да прецени дали да уважи искане за намаляване на адвокатското възнаграждение, като законодателят само е ограничил минималната долна граница, под която не може да се намали възнаграждението-не по-малко от минималния размер, предвиден в Закона за адвокатурата, но съдът не е обвързан с максималния размер, които може да присъди възнаграждение, но ако е доказано като заплатено. В разпоредбата на чл.78,ал.5 от ГПК е предоставено право на съда, като законодателят е използвал израза „ може“, което сочи на свободна преценка на съда да намали или не възнаграждението по реда на чл.78,ал.5 от ГПК- само при депозирано искане от страната за намаляване на разноските.

В конкретния случай, съдебният състав намира, че са налице основания за намаляване на адвокатското възнаграждение на адвоката, защото делото не представлява фактическа и правна сложност, проведено е едно съдебно заседание, в което е взела участие адвокат Г. и цената на адвокатската защита следва да се намали, като е налице и несъответствие между размера на възнаграждението и усилията на защитата при упражняване на процесуалните права на оспорващия. Възражението за прекомерност е основателно и в полза на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 500 лева- редуциран размер на заплатено адвокатско възнаграждение.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия..

Воден от гореизложеното и на основание чл.122 от ЗДСл,вр.с чл.173 АПК, Административен съд София град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-09-933/13.10.2021 година на Управител на НЗОК, с която последният наложил дисциплинарно наказание “Забележка“ на държавния служител-К. Д. М. – Началник отдел “Договаряне на медицински изделия и диетични храни“ в Дирекция“ Лекарствени продукти, медицински изделия, диетични храни и помощни средства“.

ОСЪЖДА УПРАВИТЕЛ НА НЗОК- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА К. Д. М. ОТ ГР. С.
СУМАТА ОТ 500 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА
БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА НЗОК.
НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА
ОСПОРВАЩИЯ, НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО .
РЕШЕНИЕТО НЕ ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОСПОРВАНЕ СЪГЛАСНО
РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ.124,АЛ.1 ОТ ЗДСЛ.

СЪДИЯ: